

Henki & elämä

Jyväskylän seurakunnan lehti 7.11.2013 • numero 17

Kansalainen Andersson

Vuoden pappi ei jaa perheneuvoja pyytämättä

► sivu 3

Isää väsyttää, isää liikuttaa, isällä on silmät selässäkin

► sivu 5

Nimikkolähetit naputtelivat tekstiviestejä

► sivu 6-7

Pääkirjoitus

Varmuuden vuoksi

Vakuutusyhtiö tarjoaa turvantarkistusta. Heillä on sille varmasti järkevät, bisneksestä kumpuavat perustelunsa. Turvantarkistuksessa varmistetaan, että asiakkaan vakuutukset ovat ajan tasalla. Nipottaja minussa miettii, millaisessa palaverissa tuollainen sana on luotu.

Nykyisin voi ottaa vakuutuksen monenlaisiin tarpeisiin. Akvaarion rikkoutumisen varalle tarjotaan lisäturvaa, rotukissalle seuraeläinvaluutusta ja painonnostajalle urheilijan turvaa. Halutessaan voi ottaa sellaisen kotivakuutuksen, joka kattaa kriisiterapian murtomiesten iskiessä. Ehkä irvokkain kaikista on syövä varalle kaupiteltava syöpävuokutus.

Meille kaupitellaan monenmoisia tuotteita, jotta tuntisimme olomme turvalliseksi. Jotta eläisimme levollisina, kun elämäämme varjostavat uhkatekijät on minimoitu. Jotakin hoopoa on esimerkiksi siinä, että yhä useamman kotona on nykyisin murtohälytysjärjestelmä, vaikka tilastojen valossa kotimurrot eivät ole huomattavasti lisääntyneet. Varmuusketjut ja turvalukot ovat jo vuosia olleet kerrostaloasujalle itsestäänselvyksiä.

Me kaipaamme turvaa ja varmuutta. Joku hakee sitä yläkerrasta, toinen ostaa sitä isolla rahalla. Samalla onhdamme, että joku rooli se on sentään meillä itseläkin, mitä turvallisuuteemme tulee.

Kerromme auliisti sosiaalisessa mediassa matkoistamme, vaikka lähes yhtä helposti voisimme laittaa hämämiehiä varten oveen kyltin, että tervetuloa. Meillä on epäterveellisiä ruokailu- tai liikkumattomuustottumuksia, jotka kasvattavat selvästi sairastumisen riskiä. Kävelemme ja pyöräilemme tummina mytynä pilkkopimeässä, vaikka heijastimia ja pyöränvaloja saa pikkurahalla.

Turvallisuuden tunne lähtee lopulta itsestä ja omasta tavasta elää ja olla. Joihinkin aukkoaikeihin on varmasti viisasta hakea lisäturvaa vakuutuksista, mutta aika monessa kohtaa järjen käyttökin riittää.

Suosittelien henkilökohtaista turvantarkistusta jokaiselle. Aluksi ihan vaikka itsekseni.

Marjo Rönnkvist
päätoimittaja

Henki & elämä

Kannen kuva: Kaupunginjohtaja Markku Andersson käy pelaamassa kaukalopalloa joka tiistaiaamu.

Kuva: Sami Saarenpää

Kuokkalan kirkon urut valmiina tositoimiin

PETRI KANANEN
teksti ja kuva

Kuokkalan kirkon urut ovat viimeisiä säätöjä ja virityksiä vaille valmiit. Kesän ja syksyn kestäneen rakennusurakan lopputuloksena on tyyliä puhdasta 1800-luvun ranskalaisromanttista äänikertoja.

Kuokkalan uruissa on 16 äänikertaa eli pillirivistöä. Niitä yhdistelemällä saadaan erilaista ääntä: vienoa säestystä, heleitä sooloja ja valtaisa jyljyä. Soittimen tekee Suomessa ainulaatuiseksi äänikertojen vähyys. Yleensä vastaavissa ranskalaisromanttisissa uruissa on vähintään 30 äänikertaa.

Kuokkalan urkuprojekti käynnistyi sen jälkeen, kun kirkko valmistui vuonna 2010. Näin urut saatiin räätälöityä nimenomaan Kuokkalan kirkon akustiikkaa varten. Urkujen rakentamisesta huolehti Sotkamon Urkurakentajat Oy.

Kuokkalan alue seurakunnan kanttorin Eija-Liisa Väisänen mielestä uudet urut eivät ole automerkeihin verrattaessa aivan Rolls-Royce, mutta hyvä käyttöauto kuitenkin.

– Kyllä nämä ihan parhaasta päästä ovat. Kuulokuvan perusteella saa jokainen tehdä päätelmänsä, Väisänen sanoo.

– Niitä on kiva soittaa. Niissä on hiukan erilainen kosketus kuin monissa nykyurussa. Se on ehkä hieman raskaampi, mutta muka-

Kuokkalan alue seurakunnan kanttori Eija-Liisa Väisänen on päässyt jo kokeilemaan uusien urkujen sointia.

van tuntuinen ja hyvin tarkka.

Kuokkalan urut vihittiin Kuokkalan kirkon messussa 17.11. kello 11. Samana iltana kello 18 pidettävässä vihkiäiskonsertissa soittaa

romanttisia sävelmiä kokkolalaisen kanttorin Christian Ahlskog.

Miten uudet urut soivat?
youtube.com/henkielama

Tapetilla

Nauru pidentää nenää – ei vaan ikää

KAARINA HEISKANEN teksti
HANNA-LEENA PÖLKKI kuva

Seitsemäs Nenäpäiväkampanja on jo loppusuoralla, ja se huipentuu Ylen Nenäpäivään 8.11. Tuolloin nähdään hyväksyttävistä hupsuista sekä raportteja Nenäpäivään osallistuvien järjestöjen työkentiltä eri puolilta maailmaa. Kampanjassa ovat mukana Suo-

men Unicef, Kirkon Ulkomaanapu, Suomen Punainen Risti, Pelastuskaapit, Plan Suomi Säätö, Fida International, Suomen Lähetysseura, Solidaarisuus ja SASK. Nenäpäivän tuotto käytetään kehitysvammaisten lasten koulutukseen ja terveydenhuoltoon sekä elinolojen parantamiseen.

Nenäpäivän Hyvän Tekijät ovat Paula Koivuniemi, Janne Kataja,

Ylen kuvausryhmä tutustui Lähetysseuran neljän yhteistyökumppanin toimintaan Nepal Dhadingissa. Kuvausryhmän mukana työhön tutustui Anna Perho.

Nenäpäivän Soppatyö Kävelykadun Kompassilla pe 8.11. klo 10.30–14 (tai niin kauan kun soppaa riittää) Kauhalla noin vähintään 2 euroa. Koko tuotto Nenäpäiväkeräykseen. Suoraa radiolähetystä.

Nenäpäivä Show Yle TV2:lla 8.11. klo 19.10 alkaen. www.nenapaiva.fi

Ajassa

Pekka Puukko on toiminut yli 15 vuotta kirkon perheneuvonnassa. Parasta työssä on seurata, millaisia muutoksia ihmisten elämässä tapahtuu. Puukon mielestä on hyvä, että perheen ongelmiin uskalletaan hakea apua aikaisempaa helpommin. Perheneuvonta koetaan luonnolliseksi asiaksi hoitaa parisuhdetta.

Palkitsevinta on nähdä muutos perheiden elämässä

Jyväskylän seurakunnan perheneuvoja Pekka Puukko valittiin vuoden papiksi. Hän iloitsee erityisesti siitä, että tunnustuksella haluttiin nostaa esiin kirkon perheneuvontatyötä.

SIRPA KOIVISTO teksti
SARI MUHONEN kuva

että tämä voisi olla minun paikkani kirkossa.

Yllättikö valinta vuoden papiksi?

Yllätti. Tänä syksynä vietettiin teologikurssini 30-vuotisjuhlaa. Yhtenä päivänä en ole osannut kuvitella, että minut valittaisiin joskus vuoden papiksi.

Tunnustus tuntuu hurjan hyvältä erityisesti kirkon perheneuvonnan takia. Olemme tehneet yli 70 vuotta hyvää työtä perheiden arjessa. Hienoa, että se sai tällaista näkyvyyttä. Nimitys on myös iso luottamuksen osoitus työtovereilta ja se on koskettanut minua kovasti.

Miten juhlistat valintaasi?

Julkistamistilaisuus oli Helsingissä Kappeli-ravintolassa. Se oli hieno ja lämmin tilaisuus. Jyväskylän papit kävivät onnittelemassa ja työtovereiden kanssa juotiin kahvit. Illalla julkistamistilaisuuden jälkeen lämmitin saunan ja tein tulet pystyynniin.

Miten päädyit perheneuvojaksi?

Olen tykännyt aina ihmisten kanssa työskentelystä. Minulle on ollut myös tärkeää, että olen voinut tehdä kirkon työtä. Jossakin vaiheessa opintoja alkoi tuntua siltä,

Työn hyvät ja huonot puolet?

Ihmisten kanssa on hienoa tehdä työtä. Keskusteluja käydään hyvin konkreettisesti ja elämään keskeisesti liittyvistä asioista. Tässä työssä kirkko on keskellä ihmisten arkea. On hienoa seurata, millaisia muutoksia ihmisten elämässä tapahtuu. Huono puoli on se, että etäisyyden säätely on joskus vaikeaa. Pitää olla lähellä ja ymmärtää, mutta riittävän etäällä, että pystyy auttamaan. Ammattitaidon kannalta nämä ovat isoja haasteita, mutta koulutus ja kokemus auttavat. Pitää olla tarkkana, mitä tekee vapaa-ajalla, jotta se olisi sopivaa vastapainoa työlle.

Mikä palkitsee työssäsi?

Palkitsevinta on, kun näkee, miten asiat muuttuvat perheiden elämässä.

Oletko koskaan tuntenut työssäsi neuvottomuutta?

Neuvottomuus on perustunne tässä työssä. Sen kanssa on vain opittava elämään. Ei ole ollut yhtään neuvottelua, jossa en olisi kokenut jossakin vaiheessa itseäni neuvottomaksi. Toisaalta tuntematto-

maan meneminen ja uskaltaminen on osa työn viehätystä.

Miten perheneuvontatyö on muuttunut 15 vuodessa?

Tuntuu siltä, että ihmisten elämäntilanteet ja ongelmat ovat monimutkaistuneet. Ennen oli paljon yksittäisiä vuorovaikutuksen ongelmia, mutta nyt ongelmat voivat olla hyvin monitasoisia: taloudellisia ongelmia, vuorovaikutuksen pulmia, huolta lasten hyvinvoinnista. Apua uskalletaan onneksi hakea helpommin kuin ennen. Monet miettivät perheneuvonnan luonnolliseksi asiaksi hoitaa parisuhdetta.

Jos antaisit tuoreelle avioparille yhden neuvon, mikä se olisi?

Se voisi olla Paavalin ajatus kilpaila toinen toisensa kunnioittamisessa. Jos keskinäinen kunnioitus parisuhteessa säilyy, siinä yleensä pärjätään. Jos keskinäinen kunnioitus häviää, sitten ollaan jo vaikeassa tilanteessa, mutta ei mahdollisimman tarkkailla, miten kunnioitusta osoittaa toiselle.

Neuvotko ystäviäsi parisuhdeasioissa pyytämättä?

Minulla on paljon ystäviä ja luu-

len, että se on seurausta siitä, että en neuvo. Kyllähän keskustelut monesti menevät ihmisenä olemisen ja vuorovaikutuksen kysymyksiin.

Haluisitko vielä joskus toimia seurakuntapastorina?

Koskaan ei pidä sanoa ei koskaan. Olen kokenut, että olen saanut tässä työssä toteuttaa omaa pappeuttani. Tällä hetkellä olen tyytyväinen.

Onko sinulla työhön liittyviä haaveita tai toiveita?

Itselläni on ollut mahdollisuus laajentaa osaamista työnohjauksen ja seurakunnan työyhteisökehittämisen puolelle. Haaveet ja toiveet ovat tällä alalla enemmän sen suuntaisia, että oppisi vielä lisää.

Millaisista asioista innostut?

Ongelma on se, että innostun kaikenlaisista asioista. Tykkään siitä tunteesta, kun en vielä osaa ja alan opiskella. Osaan ommella, remontoida taloa ja nyt olen ruvennut opettelemaan metallitöitä. Minulla on monenlaisia harrastuksia, jotka liittyvät muun muassa luontoon ja liikuntaan. Tykkään ihan hirveästi uusien asioiden opettelamisesta.

Kirkollisvero säilyi ennallaan, päätti valtuusto

Kirkollisvero pysyy Jyväskylässä nykyisellään vuonna 2014. Kirkkovaltuusto vahvisti tulevan vuoden kirkollisveroprosentiksi 1,45. Päätös oli kirkkoneuvoston esityksen mukainen, ja se syntyi äänestyksen jälkeen. **Kari Valkonen** esitti **Inkeri Tuunasen** kannattamana kirkollisveroprosentin nostamista 1,50 prosenttiin. Esitys kaatui äänestyksessä lukemin 25-13.

Hautamaksuihin tulossa pieniä korotuksia

Jyväskylän seurakunnan haudoista perimät maksut nousevat hieman ensi vuoden alusta. Korotusten suuruus on noin viisi prosenttia. Kirkkovaltuusto vahvisti taksat maanantain kokouksessaan. Nykyiset maksut ovat olleet voimassa vuoden 2012 alusta lähtien.

Hautausmaiden kustannuksiin vaikuttavat muun muassa hautausmaiden perustamiseen liittyvä maanhankinta ja rakentamiskustannukset, hautausmaarakennukset, sähkö- ja vesimaksujen kaltaiset yleiskustannukset ja alueiden hoitotyöt.

Vanhustyön kehittämisprojekti jatkuu

Jyväskylän seurakunta myöntää lisärahaa vanhustyön kehittämisprojektiin jatkamiseksi vuonna 2014. Seurakunta on jo aiemmin päättänyt vanhustyön kehittämisprojektista vuosille 2012–2014, mutta projektityöntekijän rahoituksesta on päätetty vuodeksi kerrallaan. Kirkkoneuvosto päätti diakonissa **Eevi-Riitta Kukkosen** palkkaamisesta edelleen vuodeksi 2014.

Vanhustyön kehittämisprojektiin tarkoituksena on ollut luoda uusia toimintatapoja ja -malleja yksin asuvien vanusten palveluiksi. Pilottiluina olivat Keskustan ja Tikkakosken alue seurakunnat. Nyt projekti laajenee myös muihin alue seurakuntiin. Kirkkoneuvosto varaa ensi vuoden talousarvioon noin 83 000 euron määrärahan diakonin palkkaamiseen ja hankkeen toteuttamiseen. Vanhustyön kehittämisprojektiin kustannukset katetaan testamenttivaroista.

Kari Kuulalle Tietokirjailijapalkinto

Suomen tietokirjailijat ry myönsi Tietokirjailijapalkinnon viidelle tietokirjailijalle. Palkinnon saavat **Kari Kuula**, **Pirkko Leino-Kaukianen**, **Leenamajja Ojala**, **Hannu Salmi** ja **Pekka Visuri**. Tietokirjailijapalkinnot ovat arvoltaan 8 000 euroa. Palokkalaislähtöinen Kari Kuula on teologian tutkijana tullut tutuksi sekä akateemisten oppikirjojen että pohtivien, yleistajuisien tietokirjojen tekijänä.

Maija Makkonen tanssii, ratsastaa ja tahtoo oman kämpän

KAARINA HEISKANEN teksti ja kuvat

Maija Makkonen on ensi keski-viikon sankari. Tuolloin nimittään vietetään Lapsen oikeuksien päivää. Tänä vuonna päivän erityis-teema ovat niiden lasten oikeudet, joiden elämään vaikuttaa jokin vamma.

Maija Makkonen istuu kotikeittiön pöydän päällä ja kertoo isälleen Jari Makkoselle, että koulupäivä oli alkanut maanantain tapaan aamupöydällä, jossa jokainen oppilas oli kertonut viikonlopusta. Biologiantunnin jälkeen oli kotitaloustunnilla leivottu leipää.

13-vuotias Maija Makkonen käy koulua Kypärämäen YPR-luokalla. Down-oireyhtymän vuoksi hän puhuu viittomilla ja yksittäisillä sanoilla. Kolmilapsisen perheen keskimäinen harrastaa ison sisikon Emmen tapaan ratsastusta ja tanssia.

– Hepat, Maija Makkonen sanoo ja viittoon ratsastuksen mallia. Jari Makkonen kehaisee, että tyttö ei pelkää hevosta. Hän tykkää kaikkien tallittajien tapaan talusratsastuksen lisäksi myös hevosten hoidosta ennen ratsastustunteja ja niiden jälkeen.

Tanssiharrastuksen Maija Makkonen aloitti kuusivuotiaana. Nyt Maija käy Jyväskylän Tanssiopistossa Afrotanssissa.

– Rummut on kivaa, hän kertoo. Selkeä rumpuhti pitää tytön rytmässä. Esiintymiskokemusta on karttunut muun muassa tanssikoulun kevätnäytöksissä.

– Maija pääsee itse kulkemaan kodista tanssikouluun ja takaisin, Jari Makkonen kertoo. Musiikki ja tanssi kiinnostavat tyttöä myös televisiossa. *Voice Kids*, *Voice of Finland* ja tanssi- ja malliohjelmajmat ovat suosiossa. Myös *Uusi päivä* ja kolmesta merenneitotyöstä kertovat *H₂O* liimaavat tytön ruudun ääreen. Uusinta uutta on 13-vuotislahjaksi saatu Ipad, jonka puheohjelmalla on mahdollista lisätä kommunikoitimahdollisuuksia huikastei.

Tulevaisuudenhaaveisiin kuuluu muutto omaan kämppään – mielellään hyvän kaverin kanssa.

– Työ. En tiijä mikä, Maija Makkonen ilmoittaa myös. Entä mitkä asiat häntä surettavat? Siihen hän ei osaa äkkiä vastata, mutta Jari-isä tietää, että kaverien vähyyks harmittaa joskus. Lasten oikeuksien päivää Maija Makkonen haluaisi juhlaa perheen kanssa samaan tapaan kuin Makkosilla vietetään joulua. Eli tuodaan patjat olohuoneen lattialle, takassa palaa tuli ja kaikki perheenjäsenet kokoontuvat olohuoneeseen viettämään kiireetöntä aikaa. Äitiänpäivän ja isänpäivän päivänsankareille lauletaan.

– Laulavatkos äiti ja isä sinulle lasten päivänä, isä varmista.

– Ei, napauttaa tytär.

Nyt saa liputtaa lapsen oikeuksien puolesta

KAARINA HEISKANEN

Lapsen oikeuksien päivää vietetään joka vuosi 20. marraskuuta. Lapsen oikeuksien päivän yhteisenä kansallisena teemana ovat 2013 niiden lasten oikeudet, joiden elämään vaikuttaa jokin vamma.

Lapsiasiavaltuutettu Maria Kaisa Aula muistuttaa, että kaikilla lapsilla on yhdenvertainen oikeus yhteiseen osallistumiseen ja vaikuttamiseen sekä leikkiin ja harrastamiseen. Kaikki lapset ovat ensisijaisesti lapsia.

– Vammaisia lapsia ja nuoria katsotaan liian usein heidän diagnoosinsa ja rajoitusten määräämisiin. Kaikki lapsen oikeudet koskevat myös vammaisia lapsia ja nuoria. Luota jokaisen lapsen vahvuuksiin ja mahdollisuuksiin, muistuttaa Aula.

– Jokaisella lapsella on mielipiteitä ja sanottavaa. Aikuisten vel-

vollisuus on toimia niin, että myös eri tavoin viestivät lapset tulevat kuulluksi ja ymmärretyksi, lapsiasiavaltuutettu korostaa.

Lapsijärjestöt ja lapsiasiavaltuutettu haastavat kaikki mukaan liputtamaan lapsen oikeuksien puolesta 20.11.

– Liputuspäivä on aina erityinen päivä. Se nostaa juhlittavan asian otsikoihin ja aktivoi kansalaisia järjestämään tapahtumia ja puolustamaan jokaisen lapsen ihmisoikeuksia, lapsiasiavaltuutettu Maria Kaisa Aula sanoo.

Lapsen päivän kirkko Huh-tasuolla ke 20.11. klo 18. Jokainen on erilainen ja silti yhdenvertainen. Huiluryhmä Satakieleet. Kirkosta saa kirkkoherkun. Keski-Suomen pelastuslaitos vieraillee, lapset saavat tutustua palautoon ja pikkupalautoon.

Kristityn ja ateistin hiilijalanjälki on sama

KIRKON TIEDOTUSKESKUS teksti

Arkkipiispa Kari Mäkinen viittasi kirkolliskokouksen avajaispuheensa suyskuussa julkaistuun hallintuustenvälisen ilmastomuutospaneelin (IPCC) raporttiin.

Raportin viesti oli selkeä: kasvihuonekaasupäästöt aiheutuvat 95 prosentin varmuudella ihmisten toiminnasta, mikä muuttaa parhaiten maapallon ilmastoa peruuttamattomasti.

– Ilmastomuutos liittyy meidän tiiviisti yhteen. Kun sanon meidät, tarkoitan koko ihmiskuntaa. Kristityn hiilijalanjälki ei eroa ateistin hiilijalanjäljestä, arkkipiispa Mäkinen muistutti.

– Vaikutus on sama. Ilmaa jota hengitämme ja tuuli joka puhaltaa eivät tunne kansallisia rajoja tai kirkko- ja uskontokuntien rajoa.

Hengissä

Mark. 10:13-16 Lasten evankeliumi

Jeesuksen luo tuotiin lapsia, jotta hän koskisi heihin. Opetuslapset moittivat tuojia, mutta sen huomattuaan Jeesus närkästy ja sanoi heille: "Sallikaa lasten tulla minun luokseni, älkää estäkö heitä. Heidän kaltaistensa on Jumalan valtakunta. Totisesti: joka ei ota Jumalan valtakuntaa vastaan niin kuin lapsi, hän ei sinne pääse." Hän otti lapset syliinsä, pani käntensä heidän päälleen ja siunasi heitä.

Itkupotkuraivareita Jeesuksen edessä

Mikä lapsissa on sellaista, että he ovat Jumalan valtakunnan asukkaita ihan luonnostaan? Lapsi yksinkertaisesti vain on. Aikuiset tekevät ja suorittavat, mutta lapset ovat Jumalan edessä ihmisen osa on olla ja luottaa. Aikuisen kiusaus on luulla, että Jumalan kanssa on aina tehtävä jotakin ylevää ja viisasta ja oppinutta, hurskasta ja hienoa. Kuvittelemme, että Jumala on kuin valmentaja tai työnantaja, jolle on näytettävä ja osoitettava. On vaikeaa olla kuin lapsi, joka vain on ja luottaa.

Tämä teksti luetaan kastejuhlassa. Miksi, siinähan ei puhuta kasteesta mitään? Evankeliumissa luvataan jostakin taivaisten valtakunnasta. Tekstissä on tärkeää taivaisten valtakunnan piiriin tuleminen. Tulleensa taivaisten valtakuntaan lapsi tulee taivaan valtakunnan kaikkien lahjojen piiriin samalla tavalla kuin aikuisetkin.

Mitä teksti sanoo kaikille kasvattajille? Evankeliumissa sanotaan, että

"Jeesuksen luo tuotiin lapsia". Oli siis "tuojia", jotka pitivät lapsista huolta. Lapset ovat aina "tuojiansa" varassa. Lapset elävät, koska he luottavat niihin, jotka ovat sitoutuneet pitämään heistä huolta. Mutta meidän isien on pakko kysyä itseltämme: Olemmeko tehneet maailman sellaiseksi, jossa lapset voivat elää, luottaa ja tulla Jumalan luo? Millaista tulevaisuutta me olemme lapsillemme valmistaneet? Meillä on valitettavasti paljon selityksiä, jotka estävät meitä viettämästä aikaa lastemme kanssa, ja ennakkoluuloja, jotka estävät puhumasta Jumalasta.

"Jeesuksen luo tuleminen" tarkoittaa muun muassa raamatunkertomusten kertomista. Mitä lapsi niistä saa? Ne kuvaavat, mikä on ihmisen paikka maailmassa ja Jumalan edessä, mikä on hänen vastuunsa Jumalan ja lähimmäisen edessä, ja mikä on hänen suhteensa ympäröivään luontoon, jonka kanssa lapsikin on laitettu elämään. Raamatua kerrotaan lapsille, että he kohtaisivat kertomuksissa

rakastavan Jumalan. Raamatunkertomukset ovat elävän Jumalan puhetta, joka pyrkii kohtaamaan aina uusia ihmisiä.

Mitä lapsenkaltaisuus tarkoittaa aikuisessa ihmisessä? Itkupotkuraivareita? Matteus kertoo, että ainakin yksi aikuinen ryhtyi lapsen kaltaiseksi. Vierashaimoinen, kanaanilainen nainen pyytää Jeesukselta apua sairaalle tyttärelleen, mutta Jeesus ei lottakaut korviaan. Ensiksi pettävät opetuslasten korvat: "Tee hänelle jotakin. Hän kulkee perässämmä ja huutaa." Nainen menee maahan Jeesuksen eteen kuin kiukkuinen lapsi ja huutaa. Jeesuskin näyttää hermostuvan, sillä ei hänen muikalaisia kuulunut auttaa. Sitten tapahtuu ihme: "Suuri on sinun uskosi, nainen." Äiti saa mitä pyytää ja tytär paranee. Nainen sai mitä halusi, kun alkoi käyttäytyä kuin pikkulapsi. Viis kunnan käytöksestä ja Jeesuksen vastauksista. Hänen kaltaistensa on Jumalan valtakunta.

Isänpäivän perhemessu Tikkakosken kirkossa sunnuntaina 10.11. Saarna pastori Antti Toivio. Messu alkaa klo 11. Messuun jälkeen täytekakkukahvit.

Voiko lapsenomaisuutta harjoitella? Moni kristitty on kasvanut pitkään synnin ja armon tunnossa edeten hengelliseen aikuisuuteen. Jumalasuhte on jalostunut, urkujen soinnista ja visaasta teologiasta osataan nauttia. Kun sitten sairaus iskee kohtuuttoman rajusti, läheinen otetaan pois tai joku väläyttää omassa sisimmässä olevaa todellisuutta, mitä teet? Silloin pitää muuttua lasten kaltaiseksi. Tulee huutaa Jeesukselle päin näköä niin kuin kanaanilainen nainen! Niden, jotka huutavat, on Jumalan valtakunta. Ja niiden, jotka ottavat pelastavan sanan vastaan niin kuin lapsi.

Isänä olemiseen kuuluu ymmärrys koko perheen tärkeystä, siitä kuinka jokainen yksilö tulee ottaa huomioon hänen tarvitsemallaan tavalla, kertoo uuserperheen isä omassa puheenvuorossaan.

Isänä olo opettaa, että isällä pitää olla silmät selässäkin

Kolme isää kertoo, että valppauden lisäksi isyys kehittää logistiikkaa. Joskus isää myös väsyttää, kun päivä on ollut täynnä vauhtia ja vaarallisia tilanteita. Isäksi tuleminen muuttaa isän elämää, parisuhdetta ja ajankäyttöä. Isäpuoli puolestaan saa astua suuriin saappaisiin.

KAARINA HEISKANEN teksti KUVATOIMISTO RODEO kuva

"Vauhtia ja vaarallisia tilanteita riittää. Minulla on neljä lasta: 18-vuotias tytär ja kolme poikaa jotka ovat iältään 10, 6 ja 2 vuotta. Tytär ei asu luonamme. Hän on edellisestä liitostani ja käy meillä aktiivisesti. Hänestä on monesti apua lastenhoidossa, kun minulla ja vaimollani on pakollisia menoja. Aika ei käy pitkäksi, kun seurailee veljesten touhuja. Vanhimman pojan jalostunut, urkujen soinnista ja visaasta teologiasta osataan nauttia. Kun sitten sairaus iskee kohtuuttoman rajusti, läheinen otetaan pois tai joku väläyttää omassa sisimmässä olevaa todellisuutta, mitä teet? Silloin pitää muuttua lasten kaltaiseksi. Tulee huutaa Jeesukselle päin näköä niin kuin kanaanilainen nainen! Niden, jotka huutavat, on Jumalan valtakunta. Ja niiden, jotka ottavat pelastavan sanan vastaan niin kuin lapsi.

not ja koiran ulkoilutus. Mutta väsymyksen tunne on iltasella jo haihtunut, kun saa kaverit nukkumaan. Kärsvällisyys on kasvanut, ja pojathan keksivät välillä niin älyttömiäkin juttuja, ettei niille voi kuin hymyillä. Ajatusmaailma on muuttunut siten, etteivät pienet asiat keikuta venettä. Elämä ilman lapsiani olisi aika tyhjä. Nyt ei tarvitse miettiä, että mitähän sitä tekisi. "Muistan elävästi päivät, jolloin poikani näkivät päivänvalon. Ne olivat elämäni parhaimmat hetket, joita seurasin tippa linssissä synnytyssalissa. Isäksi tultuani minun oli hyväksyttävä elämäni suurin muutos. Oma rooli muuttui, ajankäyttö muuttui, taloudellinen tilanne muuttui, puoliso muuttui (vähän vain), parisuhde muuttui. Kaiken muuttaminen tuntui välistä ärsyttävältä ja välistä stressaavalta. Mutta nykyään näkee, ettei hän kokeile kaikkea mahdollista. Isänä olemisen on joskus fyysisesti raskasta, kun on pitkiä työpäiviä, ja siihen päälle poikien me-

kehittyminen ovat parantaneet minua isänä, puolisona ja työntekijänä. Kotona lasten kasvatus asettaa mielekkäitä haasteita, ja sen myötä stressinsietokykykin on parantunut. Se auttaa myös selviytymään tämän päivän työelämän haasteista. Olen ilmeisesti nykyajan trendi-

den päästä. Niin ainakin uskon. Joku viisas on joskus sanonut, että maailman hienoin tunne on olla rakastunut, ja se pätee myös siihen rakkauteen, jota tuntee omia lapsiaan kohtaan. "Kasvamisenä ja oppimisenä isäksi ei olisi onnistunut ilman Herran pelastusta. Tämän haluan kertoa heti alkuun, sillä Hänen armonsä vuoksi saan olla isä. Vaimollani oli entisestä liitosta kolme lasta, ja meille oli tulossa j yhteinen lapsi, ennen kuin olin edes tutustunut hänen lapsiinsa. Astuin valtaviin saappaisiin, murosian kynnyksellä olevia poikia ja taaperoiainen tytöt olivat vastassa. Minun piti olla heille isäpuoli, esimerkki ja malli. Samalla minun kuului olla vaimolleni mies. Elämäni oli siihen asti kaikkea muuta kuin hyvää ja arvokasta. Lapsena minut hylättiin ja pahoinpiteltiin toistuvasti, kohdeltiin erittäin hyvin esimerkiksi 15 vuo-

Lasten kasvatusta asettaa mielekkäitä haasteita.

isä, sillä olen nyt vanhempainvaipalla kaarden poikani (3v ja 9kk) kanssa. Alusta asti olen kantanut tasapuolisesti äidin kanssa vastuuta kodista ja perheestä. Uskonkin, että mies voi sitoutua isyyteensä niin vahvasti, että se näky arvovalinnoissa ja ajankäytössä. Jos ja kun jatkan samaa rataa, voin väittää että tunnen lapseni erittäin hyvin esimerkiksi 15 vuo-

ten päästä. Niin ainakin uskon. Joku viisas on joskus sanonut, että maailman hienoin tunne on olla rakastunut, ja se pätee myös siihen rakkauteen, jota tuntee omia lapsiaan kohtaan. "Kasvamisenä ja oppimisenä isäksi ei olisi onnistunut ilman Herran pelastusta. Tämän haluan kertoa heti alkuun, sillä Hänen armonsä vuoksi saan olla isä. Vaimollani oli entisestä liitosta kolme lasta, ja meille oli tulossa j yhteinen lapsi, ennen kuin olin edes tutustunut hänen lapsiinsa. Astuin valtaviin saappaisiin, murosian kynnyksellä olevia poikia ja taaperoiainen tytöt olivat vastassa. Minun piti olla heille isäpuoli, esimerkki ja malli. Samalla minun kuului olla vaimolleni mies. Elämäni oli siihen asti kaikkea muuta kuin hyvää ja arvokasta. Lapsena minut hylättiin ja pahoinpiteltiin toistuvasti, kohdeltiin erittäin hyvin esimerkiksi 15 vuo-

Mitä edellytyksiä näillä esimerkeillä siis on isyyteen? Itse olen kokenut, että ellei elämässä ole Jumalan läsnä, niin siitä tulee olemaan hyvin vaikeaa. Rikoin perheeni oppimani valheellisuuden vuoksi. Vaikka ennen uskoontuloani jos osasin hoitaa lapsen ja toudhta hänen kanssaan, isyyteen kuuluu paljon muutakin. Siihen kuuluu ymmärrys koko perheen tärkeystä, siitä kuinka jokainen yksilö tulee ottaa huomioon hänen tarvitsemallaan tavalla. Ensisijaisena asiana on pitää huolta avioliitosta ja omasta hengellisestä elämästä. Meillä on kaksi yhteistä lasta, eli vaimollani on yhteensä viisi lasta, josta kotona asuu vielä neljä. Jokainen hetki heidän kanssa on minulle kultaakin arvokkaampi. Olen oppinut että vanhempana aika kuluu kuin siivillä, lapset kasvuuta liian nopeasti. Heistä ei saa pitää kiinni, vaan heidän kuuluisi antaa kasvaa, vaika se välillä surulliselta tuntuukin.

Isänä olemisen taito

Lapset onnittelevat isää yöpuvuissaan. Paljon onnea vaan raikuu makuuhuoneessa, halaukset ovat lämpimiä ja itse tehdyt kortit värikkäitä. Päiväkahvilla syödään mustikkapiirakkaa ja jäätelöä, ja olohuoneen lattialla pelataan yhdessä lautapelejä.

Isänä tiedän, että lasteni olemassaolo on puoliksi minun aikaansaannostani. He eivät elämäänsä valinneet, vaan saivat sen pyytämättä ja kysymättä. Minä olin tarjoilemassa heidän elämänsä ensimmäisiä eväitä, ja vaikutuspiirissäni he ovat kasvaneet nykyiseen mittaansa.

Isänä olen monenlaista. Kasvattaja, huolenpitäjä, lohduttaja, opastaja. Yritän välittää eteenpäin sitä hyvää, mitä olen elämässäni löytänyt, ja karsia vähemmäksi sitä kielteisyttä, minkä itsessäni tunnistan. Pysyttelen lasteni kasvamisen ja muuttumisen mukana. Opettelen koko ajan uudestaan olemaan isä. Se on toisinaan innostavaa, ja välillä aivan uuvuttavaa.

Muistelen omaa isääni ja hänen olemisensa tapaa. Paljon oli yhteisiä kokemuksia, ja paljon jäi väraaksi. Mitä hän lopulta ajatteli elämästä? Minkä verran hän oli sinut itsensä kanssa? Löysikö hän elämästä juonen ja merkityksen? Samat kysymykset kohtaavat minuakin.

Lasteni geeneissä on puolet minua. Niin kuin minussa on puolet omaa isääni. Kehoni piirteet ja mielen perusrakenteet tulevat puoliksi kauas tuntemattomaan historiaan ulottuvasta isien ketjusta. Minä kannan sisälläni jotain samaa kuin he kaikki. Minä rakennun samoista palasista.

Sanon Jumalaa isäksi. Puhun Elämän syyydestä, Olemassaolon perustasta tuolla samalla sanalla, jolla lapseni puhuttelevat minua ja jolla itse kutsuin omaa isääni. Minussa virtaa sama elämän voima, joka pitää yllä koko kaikkeuden monimutkaisuutta. Se, joka antoi omalle isälleni hänen pituisensa elämän. Se sama, jonka näen lasteni silmissä.

Tämä tuo turvallisen suhtautumisen elämään. Minä olen tämän kokonaisuuden sukua. Minussakin on tämän kokonaisuuden kuva, niin kuin jokaisessa maailmankaikkeuden osassa. Osaltaan minun kauttani se on siirtynyt lapsiini, ja minä saan olla auttamassa heitä havaitsemaan elämän arvokkuuden. On aika hienoa olla isä.

Kimmo Nieminen
oppilaitosoppi

Tekstareita maailmalta

Mitä Jyväskylän seurakunnan nimikkoläheteille kuuluu? Annoimme heille tehtäväksi puristaa kuluneelta syksyltä 160 merkin terveiset.

PETRI KANANEN
teksti ja kuva

Namaste, Nepalissa valo syttyy piemeyden keskelle, Kristillinen kirkko taistelee uskonnonvapauden puolesta vaikka loppua ei näy. Tulokoon valkeus tulkoon rauha!
Markus Ilomäki
Nepal

Kirkkoherramme Ville Melanen nimettiin 6.9. Siperian rovastikunnan lääninrovastiksi. Seurakuntamme etsii omaa toimintaa. Kokoonnumme tällä hetkellä messuun kirjastossa.
Sirpa Mäkitalo
Krasnojarsk, Venäjä

Ajatella, miten moni eritrealainen kuuro lapsi on saanut elämän päästessään kouluun. Kiitos, kun jaksatte uskoa siihen, että jokai-

nen on arvokas saamaan mahdollisuuden!
Inkeri Vyryläinen
Asmaran kuurojen koulu, Eritrea

”Jokainen on arvokas saamaan mahdollisuuden.

Kevät on saapunut Botswanaan paahtavine helteineen. Sadetta odotellaan. Karjakin on siirtynyt jopa kaupungin kaduille kun ruoho mualla on loppunut. Kaiken keskellä meitä hoitaa itse Jumala.
Marja Alastalo
Botswana

Vettä tulee taivaalta, mutta ei hahnasta. Dakar kärsii vesipulasta.

Teijalla on meneillään seurakuntakierrokset kummioppilaiden tapaamisten merkeissä ja Raimo huolehtii hallinnosta.
Teija ja Raimo Laine
Senegal

Olen palannut kahden vuoden työkaudelle Jerusalemiin keskelle lehtimajanjuhliin. Oli ilo tavata teitä, työtovereitani Kristuksessa. Ehkä tapaamme ”ensi vuonna Jerusalemissa”.
Shalom - salaam!
Riitta Luume
Jerusalem, Israel

Privet! Keskityn tällä hetkellä pääasiassa kolmeen uuden kirkon rakennusprojektiin Kazanissa, Muurmanskissa ja Siperian Karatusassa. Myös Venäjällä on tilaa ja tarvetta evankeliumille!

Jorma Laine, Inkerin kirkon rakennuskonsultti, Pietari

Uskonnonvapauden puolesta taistelua, lämpimiä kohtaamisia, hellettä, rankkasateita, uuden rakentamista, orpolapsien auttamista, evankeliumin julistamista, Raamatun kääntämistä, rukoilemista, ihmettelemistä, Jumalan keskellä olemista, vähemmistöjen oikeuksien puolustamista ja pakolaisten ongelmien ratkaisemista. Tätä kaikkea kuuluu lähetystyöntekijöiden arkeen.

Hanjambo! Aurinkoiset terveiset Keniasta, Kisumun kaupungista. Orpolapsityössä saamme olla tukemassa 524 orpolasta ja heidän huoltajiaan. Kiitos kaikesta tuesta työllemme!
Eila Murphy
Kaakkois-Aasia

Maikki Ochieng
Kenia

Olemme saaneet aloittaa mielekkään työn uudella kentällä pakolaisten parissa Ateenan ydinkeskustassa. Tavoitamme viikoittain satoja pyrkien vastaamaan kävijöiden fyysisiin, henkisiin ja hengellisiin tarpeisiin.
Mikko, Liisa, Mea, Noa ja Noomi
Puhalainen, Kreikka

Tutkin kristillisen median yleisöjä ja median käyttöä Aasian eri maissa. Näyttää siltä että suurin merkitys kristillisellä medialla on vähemmistöryhmien parissa, olkoon

se vähemmistökansat, tehdastyöläisnaiset tai vammaiset.

Eila Murphy
Kaakkois-Aasia

Angolan kuudessa raamatunkäännösprojektissa tarkastetaan evankeliumien käännöksiä. Joka päivä pääsen seuraamaan Jeesuksen elämää eri kielillä kuvattuna. Hämmästyttävä mies!
Riikka Halme-Berneking
Angola

Moi! Japanissa on taifuuniaika. Okayaman kirkolla jatkan suomen ja englannin piirien sekä nuorten raamisten pitämistä. Opiskelijatyökin jatkuu. Kiitos rukouksistasi!
Johanna Tervonen
Japani

Olemme taas PUG:ssa. Koulutamme uutta kääntäjä, teemme luku-

taitorjoja... Pinai-kielen puhujat kuuntelevat viidakkokylissään käännettyjä Raamatun osia. Vaikeuksia on, mutta Jumala rakastaa ja elämä on antoisaa. Rukoilethan puolestamme!
Liisa ja Markus Melliger
Papua-Uusi Guinea

Palasimme kesän alussa Suomeen. Nyt on erityinen aika Thai-työssä. Jumala toimii vahvasti ja ihmiset avaavat sydämensä hänelle. Tapaamisiin srk-vierailuilamme syksyn aikana.
Kajja ja Tapio Karjalainen
Singapore

Suomessa ollaan vielä; Jukka puurttaa väitöskirjaa aasialaisesta teologiasta Suomenjoen kodin vintillä ja Leena kiertää Suomen Lähetysseuran töissä Kuopion hiippakunnassa. Ensi vuonna tähän aikaan

jo kenties takaisin Thaimaassa?
Leena ja Jukka Helle
Thaimaa

Syyskauden alettua HAT-Koben seurakunnan toimintapiireihin on tullut uusia ihmisiä. Moni maistellee Raamatun sanaa ensimmäistä kertaa elämässään.
Kaarina ja Anssi Savonen
Japani

Syksy menee kummilapsi- ja elokuva-autotyön parissa nopeasti kohti joulukuuta. Sadetta odotellaan, sillä monen ihmisen tulevaisuus on kiinni pellon tuotoksissa. Siunattua syksyä teille kaikille.
Pia ja Mikko Pyhtilä
Tansania

Tällä kertaa matkani kesti vain viisi päivää, mutta oli täynnä tehtäviä ja tapaamisia. Saimme mm. viet-

tää Inkerinmaan Kolppan papin- ja opettajaseminaarin 150-vuotisjuhlaa.

Arvo Survo
Venäjä

Varjossa vieläkin +37 °C. Sairaalassa potilaita riittää, henkilökunnasta pulaa. Tekeillä on uusi porakaivo J. Olemme surreet Peshawarin pommi-iskua ja sen uhreja, täällä rauhallista. Siunaavin ajatuksin.

Jenni Haunia
Pakistan

Nimikkolähettien kirjeet Jyväskylän seurakunnan nettisivuilla: toiminta > lähetystyö ja kansainvälinen vastuu > lähetystyö > ystäväkirjeitä

Uutisia hyvässä hengessä!

Henki & elämä

Markku Andersson pyyhki hi-
keä Synergia-areenan pukukopi-
pissa kello kahdeksan aamulla.
Takana on reilu tunti kaukalo-
palloa. Anderssonin jääkiekko-
ura tysi aikoinaan Tapparasa,
kun lahjat lopuivat miehen
omien sanojen mukaan kesken.

Ande #10

Otetaan tittelit pois. Kaupunginjohtaja Markku Andersson on hetken kansalainen Markku Andersson. Ei puhuta sanaakaan kaupungin yt-neuvotteluista tai ammottavasta kassasta. Innostutaan sen sijaan jääkiekosta ja kulttuurista. Puhutaan peloista ja isänä olemisesta.

PETRI KANANEN teksti
SAMI SAARENPÄÄ kuva

Ande. Sen lempinimen **Markku Andersson** sai jo aivan pienenä.

– Lapsena, koulussa ja yliopistossa minua sanottiin Andeksi. **Tuija**-vaimo ja lapsuuden kaverit kutsuvat edelleen sillä nimellä.

Anderssonin lapsuus 1950-luvun Tampereella oli hyvä ja turvallinen. Tarjolla oli lämmintä välitöntä kodin henkeä ja huolenpitoa. Harrastaa sai.

– Olen pyrkinyt, että jotakin samankaltaista olisi omassa kodissani.

Osallistuminen vei Anderssonin jo nuorena. Hän pääsi partiosta johtajaksi pikkupoikana. Jääkiekko kiinnosti niin paljon, että keski-koulun numerot kärsivät. Lukioissa ja Jyväskylän yliopistossa tehdyt opinnot taas sujuivat mallikkaasti.

Miksi jääkiekosta ei tullut uraa?
– Kyllähän se niin kävi, että ne lahjat lopuivat jossakin välissä. Mutta kun taas tänä aamuna on saanut olla 6.30 hokkarit tiukalla jäällä, niin kyllä se hyvä tekee.

Anderssonin lapsuuden sankareita olivat pappi ja oma äiti. Lukion opettaja sai Anderssonin lähemään opiskelemaan Jyväskylään – kaupunkiin, jossa hän ei ollut edes käynyt.

– Jos minulla ei sitä luokanvalvojaa olisi ollut, niin tuskin me tässä haastattelutilanteessa olisimme.

Milloin pelottaa? Markku Anderssonkin on pelännyt, kun läheinen on joutunut sairaalaan. Pelossa kysymys on ollut asioista, joihin ei voi itse millään tavalla vaikuttaa. Hän on iloinen, että kohdalle ei ole osunut mitään, mikä pysäyttää kuin seinään.

– Tietysti tunne on tunne. Järjen ja tunteen yhteensovittamisella yritetään löytää eteenpäinmenoa. Tunteilla on kuitenkin paikan-

sa. Ammattiin liittyvissä asioissa kylmät asiat ovat kylmiä asioita, faktoja, mutta perheen parissa ja ystävien piirissä voi parhaimmillaan olla tunteet pinnassa. Tai vaikkapa luonnossa – siellä voi tunteilla ihan vapaasti.

Innostuminen on olennainen osa Markku Anderssonia. Asioden ja ongelmien ratkaiseminen, maalin iskeminen tai kaverille syöttäminen aamujäillä ja ensimmäisen linnunään kuuleminen – niistä innostuminen syntyy.

– Enemmiltään ne ovat pieniä asioita, joista syntyy innostus ja sen kautta mielihyvä. Pienet asiat ovat suurimpia asioita.

Andersson ihallee erilaisia ihmisiä: menestyneitä ja tavallisia. Jotkut heistä ovat päässeet pitkälle politiikassa, urheilussa tai kulttuurin saralla, ja jotkut eivät ole olleet lehtien palstoilla kenties kertakaan elämässään. Hän nauttii, ettei kahdeksi elämässään onnistuneita ihmisiä.

Musiikki on yksi Anderssonin henkirei'istä. Yli tuhannen cd:n kokoelmasta löytyy säveliä eri mielialoihin. On klassista, jatsia, vahvaa rokkia tai suomi-iskelmä. Juuri nyt on tapetilla hiljattain edesmennyt **Casaria Évora**.

– Ihana nainen. Hänen musiikkiin olen koonnut, kerännyt ja kuunnellut. Nuorena Beatles oli kova sana. Sille välille mahtuu tosi paljon.

Myös kuvataiteet kiinnostavat. Tähän maailmaan Markku Andersson on päässyt vaimonsa vauhdessa.

– Vaimo on innokas taidemuseoiden kiertäjä. Olen innostunut siinä mukana. Käydään sen mukaan, kun aika antaa myöten. Tykkään ja arvostan.

Toisinaan uni ylittää innostuksen. Andersson myöntää nukahta-

Yhdennäköisyyttä? Kaupunginjohtaja Markku Andersson piirsi omakuvansa. Piirroksen oikeassa alalaidassa olevan Kaustisen hän piirtää aina vaimolleen Tuijalle kirjoittamiin viestilappuihin. Tenavissa seikkaileva Kaustinen on Tuijan miehensä käyttämä hellittelynimi.

Markku Andersson piirtää omakuvansa. youtube.com/henkielama

neensa teatterissa, konsertissa ja urheilutapahtumissa.

– Silloin se kertoo vain, että se ei ole kohdannut tai kolahtanut. Tai itse on väsynyt.

Kaupunginjohtajana Markku Andersson saa lukea paksuja selontekoja, raportteja ja esityslistoja. Vapaa-aikana ja lentokoneessa hän lukee henkilöhistoriaa, fiktiivisiä juttuja ja dekkareita. Tällä hetkellä hän lukee ruotsalaisen **Karin Alvtengin** psykodekkaria.

Voimaa Markku Andersson saa myös kristinuskosta.

– Olen kirkon jäsen, ja se on minulle oma hiljainen ja tosi tärkeä asia.

Jääkiekosta puhuminen saa Markku Anderssonin suun leveimpään hymyyn.

Tappara Tampereelta, Ässät Porista, Saipa Lappeenrannasta vai JYP Jyväskylästä? Näiden joukkueiden kotipaikkakunnilla Andersson on työskennellyt. Ja kaikki ne ovat Anderssonille todella tärkeitä. Tällä hetkellä sydän sykii Jypille.

– Tällä hetkellä Jyppi on Jyppi. Kyllä monta kertaa olen ääneni käheäksi huutanut ja hurrannut – ja innostunut. Se on yksi paikka, jossa voi innostua todella.

Mutta Saipa, Ässät ja Tappara ovat rakkaita vastustajia, joiden voittaminen on Anderssonille todella tärkeää. Häviäminen on puolestaan ikävää, koska entisten kotikaupunkien kaverit kiittailevat tappion hetkellä keljuilla tekstiviesteillä.

– Kun Jyppi sai kaksi kertaa peräkkäin konoonsa Saipalta, tuli Lappeenrannasta kohtuullisen paljon tekstiviestejä, jossa sanottiin, että Lappeenrannassa osataan pelata kiekkoa, miten teillä Jyväskylässä?

Täydelliseen sunnuntaiaamuun kuuluu rauhassa herääminen.

Miellyttävän lisäksi aamuun antaa, jos joku kotoa pois muuttaneista lapsista on käymässä.

– Kahvin tuoksu ja sanomalehdet eteen ennen kuin lähtee pohtimaan alkavaa viikkoa, mikä tapahtuu kohtuullisen nopeasti sunnuntai- tai maanantai-iltana.

Anderssonella perhe on tottunut, että Markku vetäytyy jossakin vaiheessa omiin oloihinsa.

– Usein menen sunnuntaina kaupungintalolle tekemään nuotteja seuraavaa viikkoa varten.

Markku Andersson sanoo, että hän on voinut keskittyä helpommin uraansa, koska vaimo on ollut kotona akateemisena kotiäitinä. Itse hän on osallistunut lasten kasvatukseen kuitenkin omalla tavallaan ja työn sallimissa puitteissa.

– En kuulu niihin, jotka voivat telisivat sitä, etteivät ole osallistuneet lasten kasvatukseen. Kun lapsiin on hyvät, lämpimät, rakkaat välit ja suhteet, niin silloin on suurin piirtein asiat kohdallaan.

Markku Andersson on tällä hetkellä 63-vuotias. Ajoittain hänet haluttaisiin laittaa lehtien palstoilla eläkkeelle tai potkaista pois kaupunginjohtajan pallilta. Andersson sanoo, että kaupunginjohtajan tehtävässä pitää pystyä ottamaan kritiikkiä vastaan enemmän kuin monessa muussa toimessa.

– Jokainen on tietysti tunteva ihmisen. Moni niistä, jotka sen kritiikin tarjoavat, eivät kovin pitkää aikaa jakkaralla pystyisi olemaan sen saman [kritiikin] kanssa. On ymmärrettävää, että ihmisillä on erilaisia näkemyksiä ja intohimoja. Se kuuluu moniarvoiseen yhteiskuntaan.

Uralvalintaansa Markku Andersson on tyytyväinen.

– Jos olisin kaksikymppinen uudesta, niin painaisin samaa nappia. Haluaisin samalle tielle.

JÄRJESTÖJEN Soulumessut

Jyväskylän Hippohallin Rautopohjankatu 6
Sunnuntaina 8.12.2013 klo 11.00–16.00

YLEISÖLLE VAPAA PÄÄSY!

Messut järjestää Nuorten Keski-Suomi ry nuksu@nuortenkeski-suomi.fi www.nuortenkeski-suomi.fi 045 - 112 4608

NUK-Su

Juhlan Paikka
Pito- ja Juhlapalvelu
PUNAINEN PIRTTI KY

Ilmarisenkatu 20, 40100 Jyväskylä
p. (014) 378 1802 www.punainenpirtti.fi

Jalkahoidot, hieronnat ja lahjakortit Hierontapiste Iisopista, Liisa Nipuli
Kauppakatu 28 A 54
050 362 27 44

Ilmoitusmarkkinoiti
Jaana Mehtälä p. 020 754 2309
jaana.mehtala@kotimaa.fi

KOTIMAA

Aseman Pysäkki juhlii yksivuotisuuttaan työn touhussa

KAARINA HEISKANEN teksti ja kuva

Aseman Pysäkki viettää yksivuotis-syntäreitään ensi viikon tiistaina. Päivän ohjelmaan kuuluu seurustelun ohella laulutunti – ja tietyt kakkukahvit.

Arkipäivisin Aseman Pysäkki toimii olohuoneena, jossa vierailijat voivat nauttia kahvista ja kahviseurasta.

Pysäkin toimintaa pyrittävät diakoni **Jukka Rantanen** ja nelisenkymmentä vapaaehtoista, jotka

toimivat eri tehtävissä, kuten keittiossa, ryhmien ohjaajina ja järjestysvastaavina.

Kahvittelun ja seurustelun lisäksi Aseman Pysäkillä on askarreltu, laulettu, tietovisailtu ja luettu *Raamattua*. Pysäkki on myös jokaviikkoisen lenkkiryhmän lähtöpiste. Kerran kuukaudessa on Itsellisten illat.

Päivittäin meillä on kuitusen-kymmentä kävijää. Perjantait ovat vilkkaimpia päiviä, silloin kävijöitä on 60-70. Osa piipahtaa harvakseltaan, osa käy 2-3 kertaa viikossa.

Kävijöitä on niin kaupungin keskusta-alueelta kuin kauem-paakin, kertoo Jukka Rantanen.

Vapaaehtoisia tarvitsemme lisää, erityisesti miehiä järjestysmiehiksi. Ja tietysti muuttoapurinkiin, siinä on tällä hetkellä kymmenen talkoolaista.

Muuttoapurinkiläiset auttavat diakonian vähävaraisia asiakkaita muutoissa.

Viikonloppuisin Aseman Pysäkki palvelee Saapas-toiminnan tukikohtana, ja arki-iltais-in siellä koontuu seurakunnan ryhmiä.

Maanantaina askarreltiin. Anja Aarnio opasti tonttujen ja enkelikorttien teko kahvimeistä Kirsti Honkoselle ja kahveille piipahtaneelle Teija Nöjdille.

Asiakaskysely kertoo tyytyväisyydestä. Paikka on ihana, kun siellä saa syödäkseen ja juodakseen. Tilan tuntu ja koko ovat sopivat, eikä meininki ole liian prameaa vaan kodinoloista. Myös liikuntaesteiset pääsevät kätevästi katu-tason kohtaamispaikkaan.

Kahviseuran – tuttujen ja tuntemattomien ihmisten – tapaaminen tekee hyvää. Päivän sana ja rukoukset hoitavat.

Hyvä tuo mies, joka luki usko-vaisten kirjasta Jeesuksen sanoja, kirjoitti yksi kävijä.

Toiveitakin on. Esimerkiksi netti-tyhteyttä Pysäkillä on toivottu.

Jukka Rantanen pitää hyvänä sitä, että kävijät antavat palautetta ja kehitysehdotuksia. Toimintaa suunnitellaan Pysäkin tiimin ja vapaaehtoisten porukalla.

Yliopisto lainaa flyygelinsä Kuokkalan kirkkoon

SIRPA KOIVISTO teksti

Kuokkalan alue seurakunnan flyygelin hankinta sai iloiseen käänteen. Jyväskylän yliopisto lainaa päära-kennuksen juhlasalissa olevan flyygelin-sä Kuokkalan kirkon käyttöön juh-lasalin remontin ajaksi. Remontin on arvioitu kestävän pari vuotta.

Aluekappalainen **Pekka Mustonen** on tilanteesta innoissaan.

– Erinomainen kuvio, jossa olemmat osapuolet voittavat. Flyyge-

lin sijoittaminen kahdeksi vuodeksi varastoon ei olisi ollut yliopistolle paras mahdollinen ratkaisu. Kuokkalan alue seurakunnalle flyygelin saaminen merkitsee korkeatasoisen konserttitoiminnan jatkumista.

Jyväskylän yliopisto antaa flyygelin Kuokkalan kirkon käyttöön ilmaiseksi. Alue seurakunta maksaa flyygelin siirron, virityksen ja vakuutuksen.

Jyväskylän seurakunnan budjetissa oli tälle vuodelle varattu 50 000

euron määräraha flyygelin hankintaan, mikäli Kuokkalan musiikin ys-tävät onnistuvat hankkimaan 50 000-70 000 euroa omarahoiteisesti. Määräraha kuitenkin nol-lautuu vuodenvaihteessa. Alue seurakunnalla on nyt kaksi vuotta lisä-lin Kuokkalan kirkon käyttöön il-maiseksi.

– Etsimme sponsoreita ja yhteis-työkumppaneita flyygelihankkeen-sen. Nyt on tilaisuus tukea korkea-tasoisista musiikkitoimintaa, Musto-nen toteaa.

K24

www.kotimaa24.fi

Kotimaa24 taskussasi!

Ladattavissa Windows Marketplacesta.

Kotimaa
www.kotimaa24.fi

Seurakunnan ja lähetysjärjestöjen perinteiset adventtimyyjäiset

Lauantaina 30.11. klo 10–12
Huhtasuon kirkolla, Nevakatu 6.

yle **Ole kuulolla!**

Seurakunnan radio-ohjelmat
Radio Keski-Suomesta 99,3 MHz
tiistaisin ja torstaisin noin klo 13.40

Henki & elämä

Säynätsalon kirkonkellot soivat viimeisiä kertoja

PETRI KANANEN teksti ja kuva

Säynätsalon kirkon kellotornin ylätasanteella on pimeää, ja luukujen raosta käy pieni tuulenvire. Tässä paikassa aika tuntuu pysäh-tyneen. On aika soittaa kelloja.

Kaikki on tapahtunut samalla tavoin viimeiset 86 vuotta. Ensimmäiseksi pitää avata kellotornin neljä luukkua. Pariovet on pönkät-

ty poikkiparruilla, jotka tällä ker-taa hautausmaan hoitaja **Kai Grahn** nostaa ylös.

Kun silmät tottuvat valoon, niin luukuista näkee komeat maisemat: hautausmaa, puiden takaa sinisenä välkehtivä Päijänne. Seurakuntakeskuksen edessä möyri-vät nyt työkooneet.

Kellot – siinä ne roikkuvat siisti-ti vierekkäin vahvoissa poikkihirsissä. Pikkukello, keskikello ja isokel-

lo. Pieni on pienin, isokello suurin ja keskikello on siltä väliltä. Ne on valmistettu Lokomon tehtaalla.

Ylätasanteelta soitetään kanto-kellot ja saattokellot. Alemmalta tasolta soitetään ehtokellot ja pyhäkellot.

Kellotasanteen alapuolella roikkuu katosta kolme narua, ja niiden päissä on aivan kuin voimistelusa-lin renkaat. Narujen edessä pöy-dällä on herätyskello, kuulosuojaimet ja käsiineet. Pöydän edessä on nuottitaulu. Kellon sekuntiviisaria seuraamalla saa soittoon oikean rytmien. Nuottitaulu kertoo, mistä narusta pitää vetäistä. Loput tarvikkeet on tehty soittajan suojele-miseksi – käsiineet ehkäisemään rakkoja ja kuulosuojaimet ehkäisemään kuulovaurioita.

Nuottitaulun kirjaimet toimivat nuotteina soittajalle. Esimerkiksi kirjainyhdistelmä P-K-I tarkoittaa, että soitetään pikkukelloa, keskikelloa ja isokelloa. Vetojen välit kerrotaan nuoteissa sekunteina. Säynätsalon kirkonkellojen soivot ovat säveltäjä **Ilmari Hanni-kaisen** käsialaa.

Seurakuntamestari **Marita Pa-jala** tarttuu kahviin ja aloittaa soiton, ja kellot kumahtelevat tu-tusti säynätsalolaisille.

Käsin soittaminen korvataan Säynätsalossa koneellisella meka-nismilla tämän vuoden aikana.

Miten kellot soivat käsin?
youtube.com/henkielama

Seurakuntamestari Marita Pajala kirkonkellojen soittotasanteella. Kellot soivat kahvoja vetämällä. Herätyskello antaa oikean tahdin.

Oikeus kuolla arvokkaasti: Saattohoito suo lähtörauhan

KIRKON TIEDOTUSKESKUS teksti KIRJAPAJA kuva

Saattohoito tarkoittaa kuolevan hyvää hoitoa. Sen tavoitteena on kuolevan lähtörauha riippumatta siitä, missä hoidetaan, laitoksessa tai kotona.

Saattohoidossa tiedetään, että elämän päätösvaiheessa on vielä paljon tehtävää. Jokaisella on oikeus kuolla arvokkaasti.

Kirjapajan uutuuskirja *Saattohoito kuolevan tukena* on saattohoidon perusteos. Kirja on suunnattu saattohoidossa työskenteleville, opiskelijoille ja kaikille, joita kuolema koskettaa. Teoksen toi-

mittanut sairaalasielunhoidon johtaja emerita **Kirsti Aalto**.

– Kirja on juuri nyt ajankohtainen. Tänä syksynä ja ensi vuonna aiheesta keskustellaan paljon, koska saattohoito on vuoden 2014 Yhteisvastuueräyksen kotimainen kohde. Aihe on lähiviikoina esillä myös Pikkukirkkopäivillä Tampereella ja Lappeenrannassa, sanoo Kirsti Aalto.

Aallon toimittama teos koostuu asiantuntijoiden artikkeleista. Kirja käsittelee saattohoidon merkitystä sekä kuolevan että saattajan kannalta, kuolevan sielunhoitoa, surevan tukemisesta ja lohduttamisesta ja toivon ylläpitämistä kuolevan

potilaan hoidossa. Siinä kerrotaan yhteistyöstä henkilöstön ja potilaan omaisten välillä. Kirjassa esitellään myös malli vierelläkulkijoiden koulutusohjelmaksi.

Vierelläkulkijat ovat saattohoidon vapaaehtoisia tukihenkilöitä, joiden panos täydentää hoitotyötä.

– He saavat tehtävänsä koulutuksen, jonka tavoitteena on antaa valmiuksia turvalliseen kuolevan rinnalla olemiseen. Oma elämäkokemus auttaa; tukihenkilö toimii kuolevan tukena hänen toivomallaan tavalla, sanoo Aalto.

Myös Otavalta on tänä syksynä ilmestynyt teos saattohoidosta. *Elämän puu. Kirjoituksia saattohoidosta* ilmestyi syyskuussa. Se on Terhokodin 25-vuotisjuhlakirja, jonka ovat toimittaneet Terhokodin ylilääkäri **Juha Hänninen** ja toimittaja **Marjukka Luomala**.

Vuoden 2014 Yhteisvastuueräyksen kotimainen erityiskohde on valtakunnallinen saattohoitohanke. Tavoitteena on luoda kattava, valtakunnallinen saattohoidon ja kuolevan kärsimyksen hoitamisen ammatillinen konsultaatiopalvelu, jonka avulla saattohoitopalveluja olisi saatavilla laajemmin eri puolilla Suomea.

Uudessa saattohoitoa käsittelevässä kirjassa esitellään malli vierelläkulkijan koulutusohjelmaksi. Ensi vuoden yhteisvastuueräyksen kohde on saattohoito.

Isänpäivä Vesalassa 10.11.

Hartaus Riihikirkossa klo 11.
Maastolounas Syvälahdessa 11.30–13.30
Maastolounaan hinta 5 €/hlö tai 12 €/perhe
Mukana poni!
Ilmoittautumiset ja tiedustelut
vesala@evl.fi tai 040 5351657

Kaikkia miesten pukuasioissa Palvelee vaatturi ja Pukuvuokrauspalvelu HANNU KUITUNEN

Gummeruksenkatu 6, Jyväskylä
kysy tai katso lisää p. 014-218 206 www.vuokrapuku.com

MIKÖS KORJAUKSET HOIDETTAVIIN

Kristillinen Kirjakauppa Cor13

Isänpäiväksi:

Päivän Tunnussana 4,90 €

Kilpisenkatu 5, Jyväskylä 044-0556289

HUOLTAMO

LUTERILAINEN JUMALANPALVELUSYHTEISÖ JYVÄSKYLÄSSÄ.

HUHTASUON KIRKOLLA Nevakatu 6, Jyväskylä

SUNNUNTAINA 17.11. KLO 16

Aino Viitanen, Osmo Väättäinen ja Huoltamo-houseband

SUNNUNTAINA 15.12. KLO 16

Heikki Myllykoski, Osmo Väättäinen ja Huoltamo-houseband

LASTENHOITO YLI 2-VUOTIAILLE
JÄRJESTÄJÄ: JYVÄSKYLÄN SEURAKUNTA JA VAPAAEHTOISTEN HUOLTAMO-TIIMI.

Palveleva puhelin

Keskusteluapua nimettömänä ja luottamuksellisesti.
Päivystys numerossa 01019 0071
su-to klo 18–01 ja
Pe-la klo 18–03.

Jalat alta!

PARITERAPIAA

Pe 8.11. klo 19
Ke 20.11. klo 19
La 23.11. klo 19
Ke 27.11. klo 19
Pe 29.11. klo 19
La 30.11. klo 19

Esitykset Taiteen edistämiskeskuksen Monitaidetila IKKUNAssa, kaupakeskus Forumissa Asemakatu 7. Liput 15/13 €
Lippuvaraukset ja lisätiedot 045 652 4776 ja teatterikone@teatterikone.fi
Lippujen lunastus vain käteisellä. Voit maksaa myös Smartumin kulttuuri- ja liikuntaseteleillä. Yhteistyössä Perheasiain neuvottelukeskuksen kanssa.

”En mä osannut odottaa sitä. Mitä lähit jalat alta kun se came, että se tahtoo erota.”
KARASEHENKINEN NÄYTELMÄ SIITÄ, MIKSI PARITERAPIAA ERKAAVAT.

LIKKUVA AMMATITTEATTERI, JOKA TARJOAA NIIN NÄYTELMÄ, OHJELMAA JA KOULUTUKSIA KUIN GRAATISEN SUUNNITTELUUN JA PYROTEKNIIKAN PALVELUJA.
Kaikki tanssi- ja tanssijoiden, ammattilaiden ja suurella sydämellä!

IkiLiike-ryhmän toisella tanssitunnilla alkupuheet on jo puhuttu, ja nyt on päästetty aikuinen naisenergia valloilleen. Ryhmä tekee yhdessä ohjaaja Elli Pulkkinen kanssa tanssiesityksen, jota esitetään esimerkiksi palvelutaloissa ja julkisissa tiloissa. Jokainen ryhmän jäsen voi vaikuttaa, millainen esityksestä tulee.

Yritykset osaavat antaa tanssia lahjaksi

PETRI KANANEN teksti

Jyväskyläläiset osaavat antaa jo lahjaksi tanssipalveluita. Keski-Suomen Tanssin Keskuskeskuksen toiminnanjohtajan **Mari Turusen** mukaan ostajina ovat lähes poikkeuksetta yritykset. Tanssiesityksiä on tilattu tapahtumiin, seminaareihin ja pikkujouluihin.

Keski-Suomen Tanssin Keskus on kehittänyt Tanssiva lahja -palvelun, jossa tanssia viedään esimerkiksi palvelutaloihin, päiväkeskuksiin tai sairaaloihin.

- Tanssiva lahja -palvelussa osteetaan saajalle iloa, Turunen tiivistää.

Myös IkiLiike-ryhmän voi tilata tanssimaan haluamaansa paikkaan.

Tanssien saa iloa, ystäviä ja liikettä

IkiLiike-ryhmästä huokuu tanssimisen ilo. Tässä hetkessä elämistä haetaan liikkeen kautta. Ryhmän tavoitteena on rakentaa yhdessä koreografia, jota esitetään yhdessä esimerkiksi palvelutaloissa.

PETRI KANANEN teksti ja kuvat

Tanssisalissa soi rytmikäs musiikki. Viisitoista naista seuraa tarkkaavaisesti, kun tanssija-koreografi-ohjaaja **Elli Pulkkinen** näyttää esimerkkiä. Koko ryhmä seuraa perässä omalla persoonallisella tyyllillään. Kasvoille leviävä hymy paljastaa tanssin tuoman ilon.

IkiLiike on Keski-Suomen Tanssin Keskuskeskuksen eläkeikäisille kehittämä ryhmä, joka tekee yhteis-

työssä ohjaaja Elli Pulkkinen kanssa esityksen. Ryhmän työskentely eroaa perinteisestä tanssialiharjoittelusta paljonkin. Siinä tähdätään esitykseen ja avoimiin harjoituksiin. Ideat ja ajatukset kumpuavat ryhmästä, eivät pelkästään koreografin päästä.

- Kysymys on yhteisöllisestä prosessista, jossa jokainen voi vaikuttaa, millainen esitys syntyy, Pulkkinen sanoo.

Pulkkinen mielestä eläkeläisten ohjaaminen ei poikkea juurikaan

työskentelystä muiden ryhmien kanssa. Ryhmän tunneilla korostuu salliva ja hyväksyvä asenne tekemiseen. Jokainen tanssii omaa kehoa kuunnellen, ja oman kehonsa ehdoilla.

- Ehkä tällä on vähän pehmeämpi asenne hommaan. Jokaisella on omat vaivansa ja krempansa. Emme tee mitään, mikä tuntuu pahalta.

Tanssitunti on ohi, ja Leena Sulander, yksi ryhmän jäsenistä, on tyytyväinen.

- Olen todella innostunut. Opettaja on innostava ja valoisa ihminen.

Tanssiminen on lähellä Sulanderin sydäntä. Hän onkin harrastanut paritansseja miehensä kanssa jo viidentoista vuoden ajan.

- Paritanssissa saa tukea parista, täällä tasapaino pitää olla itsellä.

IkiLiike-ryhmä ei tanssi pelkästään omaksi ilokseen. Tanssisaleissa ja julkisissa tiloissa pidettävät harjoitukset tähtäävät esiintymisiin, jot-

ka pidetään esimerkiksi palvelutaloissa ja vaihtuvissa julkisissa tiloissa. Keikkoja on jo sovittu ja lisää sovitaan. Keikoille voi osallistua koko ryhmä tai osa siitä.

IkiLiike-ryhmän tarina jatkuu ainakin joulukuuhun asti.

- Mutta mistä sen tietää, vaikka ryhmä jatkaa tapaamisia ja esiintymisiä senkin jälkeen, Elli Pulkkinen sanoo.

Katso video osoitteessa [youtube.com/henkielama](https://www.youtube.com/henkielama)

Elämästä

Päivien ja matkustajien erilaisuus on työn suola

SIRPA KOIVISTO teksti ja kuva

Olen **Arto Lahtinen**, 58-vuotias konduktööri Jyväskylästä. VR:n palveluksessa olen ollut lähes koko ikäni. Muistan miten kuljin lapsena radanvarrtta pitkin kouluun. Junat kiinnostivat jo silloin. Veljeni oli hommissa VR:llä, joten minäkin päädyin kysymään töitä sieltä. Olen ollut asemamiehenä ja trukinkuljettajana, työskennellyt ratapihalla ja nyt viimeiset 12 vuotta olen toiminut konduktöörinä. Halusin nähdä, miltä maailma näyttää tältä puolelta.

Työpäivät vaihtelevat melkoisesti.

Työskentelen Helsingin, Turun ja Seinäjoen reiteillä ja joskus harvakseltaan työ vie Kolariin asti. Päivien ja matkustajien erilaisuus on tämän työn suola. Pidän asiakaspalvelusta. Junissa tapaan hyvin erilaisia ihmisiä. Helsinkiin matkaavat ovat kovin kiireisiä, mutta Itä-Suomeen ja pohjoiseen kulkevilla junissa matkustajilla on aikaa jutustella konduktöörin kanssa. Tuntuu siltä, että ihmisten kiire on vain lisääntynyt ja aina pitäisi olla tavoitettavissa.

Työ on reilussa kymmenessä vuodessa muuttunut melkoisesti. Tekniikka on tuonut uusia haasteita ja

mahdollisuuksia. Tieto kulkee sähköisesti nopeasti eteenpäin. Mutta kyllä konduktööriltäkin kysytään vielä neuvoa ja apua.

Hankalia asiakkaita tulee vastaan harvoin. Usein sellaisistakin tilanteista selviää, kun on antanut matkustajan purkaa ensin pahimmat paineet. Rauhallisella keskustelulla pääsee pitkälle. Konduktööri on usein se ensimmäinen varaventtiili, johon paha olo purkautuu. Silloin on tärkeintä muistaa, ettei lähde tunnekuohuun mukaan. Hyvät työkaverit ja keskinäinen huumori auttavat jaksamaan ja unohtamaan hankalat tilanteet.

Ikävintä ovat junien myöhäste-

lyt, joista tulee välillä paljonkin palautetta. On luonnollista, että ihmiset turhautuvat aikataulujen pettäessä, jos on kiire. Kova talvi ja tekniikka aiheuttavat ongelmia. Niihin vain pitää suhtautua oikealla tavalla. Kaikkiin asioihin ei pysty vaikuttamaan.

Vapaa-aikani vietän Kannonkoskella vaimoni kotipaikassa Lähteenmäellä. Vanhalla maatilalla on aina jotakin tekemistä - korjaamista, maalaamista, marjastamista. Polttopuiden teko on hyvää terapiaa. Kannonkoskella elämä ei ole hektistä. Siellä on aikaa, omaa rauhaa ja tilaa latautua.

Arto Lahtinen

Konduktöörinä työskentelevä Arto Lahtinen on viihtynyt hyvin nykyisessä työssään. Päivät vaihtelevat ja junissa tapaa monenlaisia ihmisiä.